

Vilaveru

**PUBLICACIÓ GRATUÏTA
DE SANT ANTONI
I SANT PERE
DE VILAMAJOR**

CARRER
TALLAT
PER OBRES

Les Lluïtes del territori

Actualització de les demandes i posicionaments a Vilamajor

I molt més ...

EDITORIAL

La nostra societat està abocada a un col·lapse fruit del declivi energètic i el creuament de crisis multidimensionals, com són l'emergència climàtica, la pèrdua de sòls i biodiversitat, i els conflictes per la disposició de recursos cada cop més escassos. Amb el col·lapse les civilitzacions, com ara el nostre sistema capitalista industrial, s'esfondren i poden desaparèixer.

Som en acceleració en aquesta perillosa via, on els infants d'avui poden tenir un futur incert, depenent de les decisions i accions que es prenguin ara per frenar-ne l'acceleració. Però malgrat l'evident escenari cap a l'autodestrucció col·lectiva, sembla que no passi res de res: ni els governants prenen decisions compromeses i valentes, ni els governats exigim en massa un canvi de paradigma per acabar amb una oferta i consum que implica l'explotació dels recursos naturals i el sotmetiment de societats empobrides dedicades a la producció d'allò que comprem.

Uns i altres fem ulls clucs, mentre comprometem el futur dels nostres fills i néts, i construïm un present amb més misèria per a més gent.

En aquest context, cal dir ben alt que és una temeritat que no s'aturi l'execució dels POUM vigents, o que es projectin nous POUM amb creixement de zones urbanes i industrials, sense fer una imprescindible i profunda reflexió sobre models de poble ecològicament, econòmicament i humanament sostenible.

Cal dir que el problema no són els virus; els virus són font de variabilitat genètica i motor de l'evolució biològica, una força transformadora de la vida. El problema és un sistema socioeconòmic expansiu (i fins a una dinàmica civilitzadora) que redueix cada vegada més l'espai ecològic dels éssers silvestres, afavorint els salts de microbis entre espècies que poden desencadenar epidèmies.

El problema no és l'ocupació d'habitatges de grans tenidors. El problema és la gestió de l'economia global que afavoreix els grans capitals i destrueix la vida de les persones.

I podríem seguir amb més àmbits importants de la nostra vida que estan perillosament afectats per una gestió global centrada en el guany i el creixement.

Des de l'editorial de VilaVeu fem una crida a la reflexió per a la presa de responsabilitat general, i a demanar als governs dels nostres municipis que es facin càrrec de la greu situació aturant el creixement dels nostres pobles, replantejant polítiques locals i atenent tantes persones que s'han quedat sense casa i/o sense feina. La dimensió del problema és molt gran. No ho ajornem més!

Distribució als comerços:

Sant Antoni: El Cellar, Can Ponassa, Can Costa, Llibreria Armengol, Estètica Ferrer, La Pelu Marta, El Castanyer, La Fonda, El Suí.

Sant Pere: Farmàcia Sandoval, Forn Sant Pere, Can Noguera, Súper de la Imma.

Participa a la revista, contacta a la web:

<http://vilaveu.vilamajor.net/formulari/>

Entre totes, fem possible

VilaVeu i un món millor!

Redacció: AMPA Joan Cases, Antonio Vilches, Andreu Ubach, Fran, Higini herrero, Jess, Joan Agea, Grup Naturalistes Vilamajor, Mercè Prat Perpinyà, Sindicat de Poble, Valérie, Viladones.

Fotografia: E. Sanfidel, Fran, Arxiu Municipal de Sant Pere de Vilamajor.

Disseny i maquetació: Camins.

Revisió de continguts: Ferran Armengol, Maria Garcia Garau, Maria Lucchetti, Mercè Prat Perpinyà.

Distribució: Àngels Dopacio, Antonio Vilches i Mercè Prat Perpinyà.

LES LLUITES AL TERRITORI

Els nostres governants polítics no han sabut o no han volgut desmarcar-se de la lògica del guany econòmic. Això fa que la majoria de polítiques públiques envers el territori estiguin subjectes a la lògica de mercat i del món financer.

És per aquest motiu, que la majoria de les entrades econòmiques d'un ajuntament venen de potenciar l'especulació del sòl. I és que cap ajuntament s'alça a denunciar aquesta aberració que confisca la riquesa natural i cultural que és de tots, i que compromet un futur que és incert, enmig de l'emergència climàtica i de la crisi endèmica del sistema en què vivim.

I en aquest despropòsit, on la majoria de representants del poble i funcionaris s'han oblidat a qui serveixen -per aferrar-se a un sou i a una posició de privilegi-, no és estrany que la gent s'organitzi per defensar la terra i reclamar que la política pública deixi de retre servei al capital privat.

SOS Montseny, Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny, El Gaig per la defensa i sobirania del territori, SOS Protegim Sant Pere, ADENC, Salvem Corró d'Amunt, Associació per la defensa del Corredor Montnegre i Baix Montseny... El nombre d'entitats que han nascut per defensar aquest petit territori on vivim, deixen palès la magnitud de l'agressió que pateix.

Al Parc Natural del Montseny les iniciatives privades s'imposen per intensificar la seva presència: a tall d'exemple, Lliquats Vegetals vol augmentar la seva producció i per això necessita captar fins a 400.000 metres cúbics anuals d'aigua per a l'any 2023. El negoci de la restauració de gran abast també plana sobre el Parc del Montseny per clavar-hi les seves urpes.

A Llinars s'ha redactat un POUM que, d'aprovar-se definitivament, permetrà ocupar amb indústria 66 hectàrees que ara són agrícoles de gran importància per arribar a l'autosuficiència alimentària. Aquest model de planificació urbanística és obsoleta en tant que ens duu de cap a una crisi sistèmica sense solució. Com a alternativa, per evitar el suïcidi col·lectiu i iniciar un camí de major consciència global, des de les entitats de defensa del territori s'ha proposat blindar l'àmbit de connexió fluvial de rius, rieres i torrents, i crear el Parc agrari del Baix Montseny.

Els POUMS ja aprovats en anys anteriors, presenten un altre escull a salvar. En aquests casos cal voluntat política per prioritzar la cautela abans d'iniciar una nova actuació urbanística o plantejar modificacions o moratòries mentre no hi hagi directius clares de com actuar davant la crisi sistèmica que estem vivint. És el cas de Sant Pere, on s'ha optat per continuar construint obra nova sense fer cap procés de reconsideració del POUM. Aquest fet s'agreuja pel valor històric i cultural d'espais que haurien d'estar protegits i on s'ha prioritzat l'especulació urbanística. Com a exemple, el Centre d'Estudis de Sant Pere ha redactat un informe, a petició de la Unitat de Patrimoni dels Mossos, on indica que el perímetre del nucli històric La Força està mal delimitat. Malgrat les indicacions d'aquest informe, l'Ajuntament està promovent una urbanització que ja ha malmès irreparablement elements d'aquest conjunt històric a favor del guany econòmic del Bisbat de Terrassa. Resta pendent de salvar la riera, antic fossar del castell, on s'hi vol construir un nou pont de grans dimensions.

En el nostre territori també tenim lluites històriques com la campanya per aturar el Quart Cinturó (CCQC), nascuda l'any 1991, que agrupa 279 entitats del Vallès Occidental i l'Oriental, el Baix Llobregat i l'Alt Penedès, i que afecta espais naturals de Cardedeu, Llinars i Sant Antoni de Vilamajor, entre d'altres.

NATURALISTES DEL BAIX MONTSENY

CONSERVACIÓ I ESTUDI DE LA NATURA DEL NOSTRE ENTORN

★ Text: A Ubach, Grup Naturalistes Vilamajor.

★ Fotografia: E. Sanfidel.

Conservar la natura a través d'entendre-la i estudiar-la és l'objectiu d'un col·lectiu naturalista, a més de divulgar el coneixement sobre l'entorn més proper i tots els tresors que amaga. Aquest grup es constitueix a Vilamajor ara, preparat per portar a terme projectes locals de conservació i seguiments per conèixer més els ecosistemes que ens envolten. La idea és també donar valor a la plana, al mosaic agroforestal on vivim situat entre dos parcs naturals que ha d'esdevenir un paisatge viu i ple de connectors. Aquesta matriu es troba ara conformada per elements molt polaritzats en el sí de la successió vegetal: camps de conreu o alzinars densos, i els POUMs locals molts cops no tenen en compte les rieres com a ecosistema d'interès comunitari i tractant de potenciar el bosc de ribera.

Participar en seguiments de fauna que es fan arreu del territori permet nodrir les xarxes d'estudi que s'estableixen per entendre els canvis regionals que pateixen els nostres ecosistemes. El Grup de Naturalistes ha engegat un seguiment de papallones (CBMS) i un seguiment d'ocells comuns (SOCC) però hi ha molts altres projectes dels quals participar i punts per estudiar: l'estat dels amfibis i les basses, els prats mediterranis naturals, els increments de les poblacions de senglar... La finalitat és poder reconvertir aquest anàlisi de l'entorn en propostes concretes per a la conservació. És per això que cal posar el focus en petits objectius assumibles.

Mussol comú, habitant d'un edifici abandonat del poble.

Enguany s'està realitzant a SAV una instal·lació de caixes niu per a rapinyaires nocturnes i ratpenats. Òlibes i Mussols són espècies en declivi a casa nostra a causa de la intensificació agrícola i la manca de cavitats en les noves tipologies de construcció, així com la proliferació de colònies de gats. Habiten típicament edificis abandonats o forats de golfes en construccions humanes antigues i formen part d'un conjunt de fauna beneficiosa per a les pràctiques tradicionals i el camp. Efectuen un control de plagues de ratolins i rates immillorable, ja que són increïbles caçadors nocturns. Una sola òliba pot caçar fins a 10 ratolins en una nit per alimentar les seves cries! D'altra banda a Vilamajor hi ha més de 10 espècies de ratpenats, que esdevenen també controladors naturals de plagues agrícoles així com de mosquits. Són imprescindibles per a la regulació d'aquests animals i molts estan en declivi. La proposta escollida als pressupostos participatius 2020 va ser feta per part del grup de naturalistes, en veure que aquest esdevenia un objectiu assumible per ajudar a conservar la fauna. Al final, es tracta d'adonar-se que la fauna beneficiosa és necessària per a poder tirar endavant els projectes d'agroecologia locals.

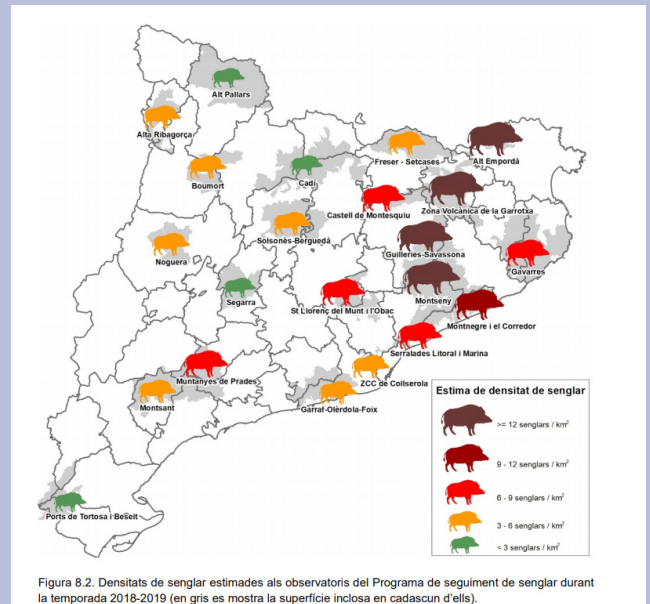
A partir d'aquí, volem continuar defensant els valors naturals del poble, de les rieres, i poc a poc donar a conèixer tota la fauna que en forma part!

CAÇA I GESTIÓ CINEGÈTICA

★ Text: A Ubach.

El gener de 2020, un ple de St. Antoni declarava el municipi “lliure de caça”, unint-se així a una onada de pobles que s’han sumat per frenar la caça esportiva. Amb aquestes línies volem ajudar a situar una mica més la cinegètica enfront de la caça esportiva. Tradicionalment la caça s’ha dividit en caça menor i major atenent a la mida de l’animal, cosa que marca diferents règims legals segons l’article 4 de la llei de 1970 sobre la caça.

- La caça menor s’adreça a espècies de mida petita com conill, llebre, teixó, perdiu, guatlla, tudó, becada, ànec... Es realitza habitualment amb l’ajut d’un gos.
- La caça major s’enfoca a qualsevol mamífer de mida superior a una guilla. A Vilamajor aquesta s’associa 100% als senglars.
- La caça esportiva esdevé una activitat de lleure que persegueix l’obtenció de trofeus o la pràctica de l’esport d’alliberar animals criats en intensiu per a tornar-los a capturar.
- La cinegètica sostenible pretén ser una eina de gestió de control de poblacions sota criteris de conservació i equilibri en els ecosistemes. A més a més, pretén esdevenir també una aportació alimentària directa de venda de proximitat.

Els darrers anys, la caça ha generat controvèrsies sobre el gaudi de la natura i els drets dels animals. És rellevant posar la caça al punt de mira, però és necessari entendre les causes que han portat a la situació actual: abandonament del camp i de les feines agrícoles tradicionals, augment de la massa boscosa (refugi i aliment), manca de ramats de ramaderia extensiva, absència de depredadors naturals, desconexença del valor nutritiu de la carn de caça i l’interès per al consum humà... Al parlar de la caça, s’ha d’evitar caure en crítiques sense fonament. Per analitzar en profunditat què és, què significa i quin paper hauria de tenir la caça en una societat, la qüestió de fons mai serà “caça sí/caça no”, sinó quin model productiu existeix a casa nostra, quin grau de sobirania i sostenibilitat alimentària hi ha i quin es podria tenir. L’ésser humà té un impacte directe o indirecte sobre qualsevol racó del territori, quan fa o deixa fer.

EL SENGLAR (SUS SCROFA)

El senglar és un mamífer artiodàctil que pot assolir 1,4 m de longitud total i fins a 120 kg de pes. Habitualment forma grups dirigits per femelles durant l’època de cria i la seva activitat va del capvespre a la matinada. És una espècie extraordinàriament adaptable i ubiqua. La seva alimentació és molt variada, des de cucs i insectes fins a fruites, arrels i molts tipus de cultius. Tots els fruits de bosc (agllans, castanyes, cireres d’arboç...) són part fonamental de l’alimentació del senglar; la gran extensió de la massa boscosa a Catalunya durant els últims trenta anys ha propiciat una abundant reserva alimentària per a l’espècie, element que ha jugat a favor de la seva elevada taxa de reproducció i expansió.

L’increment de les poblacions de senglars els darrers anys i la proximitat als entorns urbans ha tingut impacte els darrers anys. El senglar causa danys en cultius de diferents tipus, prop de tres mil accidents anuals a Catalunya. Això no obstant, l’increment i les afectacions són desiguals segons la zona. Les zones amb una major densitat a Catalunya són l’Alt Empordà, la Garrotxa i el Montseny (>25 ind./ha), on troben abundància de glans i condicions més humides que a la Catalunya seca.

DEMANDES I POSICIONAMENTS A VILAMAJOR

Per cada poble, inicialment posem una graella de síntesi de les propostes fetes per les diverses entitats i les respostes que hem rebut dels partits. A la categoria «no concret» hem posat totes aquelles respostes que no eren ni un «sí» ni un «no» clars. Vegeu després les respostes detallades dels partits.

A més, podeu trobar més endavant les demandes detallades de les entitats.

Sant Antoni de Vilamajor

Resum:

S'han complert per ara 11 propostes. 11 no s'han començat i 3 estan a mitges.

Entitat	Demanda	Compromís del partit: Sí / No / No concret (?)				Estat d'acompliment
		Junts	PUSA	ERC	CanVi	
Cau de Vilamajor	a) Espai del c/ França autogestionat des de les diferents entitats que en fan ús	?	Sí	?	Sí	APROVAT
PAHC Baix Montseny	a) En noves grans construccions el 30% ha de ser habitatge protegit	?	?	Sí	Sí	APROVAT (Ja ho estava)
	b) Percentatge del 35% de la partida d'inversions del pressupost anual per a compra d'habitatge social	?	?	?	?	APROVAT S'han recuperat 13 pisos del SAREB, s'estan venent 2 finques per pagar-ne la rehabilitació
	c) Compromís de real·lotjament de persones en exclusió residencial que han sigut desnonades	Sí	?	Sí	Sí	75% APROVAT S'han real·lotjat famílies, hi ha un protocol de real·lotjament en pensions (falta real·lotjar en condicions més dignes)
Volem Vilamajor (entitat, no candidatura, que no es presenta a les eleccions 2019)	a) Que els dos ajuntaments de Vilamajor es coordinin per tal de connectar camins entre nuclis de població	Sí	Sí	Sí	Sí	0% d'acompliment
	b) Camins per anar en bici i a peu des dels nuclis poblacionals a les estacions de tren	Sí	Sí	Sí	Sí	50% Se n'ha començat un cap a Cardedeu-Alfou, però no la idea de carrils ràpids de transport cap als nuclis. S'ha contactat amb la Diputació i s'ha ofert de pagar el 20% que demanen, però la Diputació no es mou per fer el projecte.
	c) Convocar consultes populars vinculants si 3 entitats recullen 100 signatures	?	Sí	?	?	0% d'acompliment
	d) Procés participatiu per a la modificació del POUM	Sí	Sí	Sí	Sí	0% d'acompliment per següent legislatura

Entitat	Demanda	Compromís del partit: Sí / No / No concret (?)				Estat d'acompliment
		Junts	PUSA	ERC	CanVi	
El Gaig	a) Revisió del POUM a iniciar durant el primer any de legislatura	No	?	Sí	Sí	0% d'acompliment per següent legislatura
	b) Revisar i reduir el sòl urbanitzable	No	No	Sí	Sí	0% d'acompliment per següent legislatura
	c) Protegir el sòl agrícola	Sí	Sí	Sí	Sí	No s'ha concretat
	d) Protegir els connectors biològics i els camins rurals	Sí	Sí	Sí	Sí	No s'ha concretat
	e) Consulta ciutadana abans de qualsevol modificació del POUM	?	Sí	?	Sí	No s'ha concretat
CDRL Vilamajor	a) Contractes per part dels ajuntaments ètics, socials i sostenibles	Sí	Sí	Sí	Sí	50% APROVAT S'està acabant un nou model de concursos que ho tinguin en compte
	b) Punt Lila gestionat per joves del poble	Sí	Sí	Sí	Sí	APROVAT Tan bon punt n'hi hagi es fa.
	c) Deixar de celebrar el 12 d'octubre (Hispanitat) i celebrar l'1 d'octubre	Sí	Sí	Sí	Sí	0% d'acompliment
	d) No negar l'empadronament i facilitar les condicions d'arrelament a persones migrades	Sí	?	Sí	Sí	APROVAT 100%
	e) Constitució de les Assemblees Generals de Veïns i dels Consells Populars de Vilamajor	Sí	Sí	Sí	Sí	0% d'acompliment
AMPA Joan Casas	a) Cuina pròpia per a l'escola Joan Casas	Sí	?	Sí	Sí	APROVAT A la nova escola ja està en marxa
	b) Auditoria energètica per a l'escola Joan Casas	Sí	Sí	Sí	Sí	No realitzada
	c) Millora del pla d'evacuació de l'escola Joan Casas	Sí	Sí	Sí	Sí	No realitzada
	d) Millora del pati de l'escola Joan Casas	Sí	Sí	Sí	Sí	APROVAT Es realitzarà aquest setembre
	e) Millora del «pati» exterior que utilitza l'escola Joan Casas	?	Sí	Sí	Sí	APROVAT Es realitzarà aquest setembre
AV Les Pungoles	a) Local municipal (SAV) restaurant/bar/local social a Les Pungoles	?	Sí	Sí	Sí	APROVAT S'han invertit 50.000 €, està en camí
	b) Millores de seguretat a Les Pungoles	?	Sí	Sí	Sí	APROVAT S'han instal·lat 3 càmeres a les entrades del nucli
Ateneu Popular de Vilamajor	a) Obrir la gestió dels espais i equipaments municipals a la participació de les entitats	?	Sí	?	Sí	APROVAT Per ara s'ha començat pel carrer França

Altres propostes noves de l'equip de govern que valorem positivament:

- Creació d'una empresa municipal que gestioni la neteja i altres serveis ara mateix subcontractats.
- Creació de l'escola-institut.

DEMANDES I POSICIONAMENTS A VILAMAJOR

Sant Pere de Vilamajor

(Només hem rebut resposta de dos dels partits del consistori)

Entitat	Demanda	Compromís del partit: Sí / No / No concret (?)		Compliment dels compromisos (Què diuen ERC i ISP)	Que diu l'equip redactor del VilaVeu
		ERC	ISP		
PAHC Baix Montseny	a) En noves grans construccions el 30% ha de ser habitatge protegit.	Sí	Sí	No s'han fet grans construccions. Aquest propòsit està contemplat en el POUM.	A la zona de l'eixample es recull una zona d'habitatge protegit.
	b) Percentatge del 35% de la partida d'inversions del pressupost anual per a compra d'habitatge social.	?	?	Això és impossible de complir, ja que no hi ha pressupost d'inversió, sense subvenció.	Que no hi hagi pressupost d'inversió és una decisió política i no conjuntural. Falta voluntat política per desenvolupar-ho. O disminuint despeses o augmentant ingressos.
	c) Compromís de real·lotjament de persones en exclusió residencial que han sigut desnonades.	Sí	Sí	Quan és necessari es tramita des de serveis socials.	No hi ha un protocol clar, no hi ha habitatge social i per tant no hi ha manera real de real·lotjar famílies desnonades. I no s'han fet passos per millorar-ho.
Volem Vilamajor (entitat, no candidatura, que no es presenta a les eleccions 2019)	a) Que els dos ajuntaments de Vilamajor es coordinin per tal de connectar camins entre nuclis de població.	Sí	Sí	Sí que s'ha fet. Estem fent projecte per al camí de Can Diviu - Can Vila.	Començat a complir-se.
	b) Camins per anar en bici i a peu des dels nuclis poblacionals a les estacions de tren-nuclis poblacionals a les estacions de tren.	?	?	Estan fets.	La demanda eren carrils bici ràpids per tal que sigui un mitjà de transport viable. No s'han realitzat per ara.
	c) Convocar consultes populars vinculants si 3 entitats recullen 100 signatures.	?	?	No.	No.
AMPA Pit Roig	a) Complir, durant l'any 2019, el compromís de traslladar la fàbrica de pinsos.	?	?	S'està tramitant.	La demanda era que fos ràpid el trasllat i no s'està duent a terme prou ràpid.
	b) Durant l'any 2019 comprar caseta de fusta per al pati de l'escola Pit Roig.	Sí	Sí	Fet, seguint petició AMPA escola bressol.	Complert.
AV Les Pungoles	a) Millores de seguretat a Les Pungoles.	?	?	Sí, s'han posat càmeres a les entrades dels barris.	Complert.

Entitat	Demanda	Compromís del partit: Sí / No / No concret (?)		Compliment dels compromisos (Què diuen ERC i ISP)	Que diu l'equip redactor del VilaVeu
		ERC	ISP		
AMPA Torre Roja	a) Cobrir la pista esportiva i d'esbarjo del parc d'en Patufet.	Sí	Sí	Ho estem tramitant. S'ha de demanar un pla especial perquè no és zona esportiva.	Entenem que s'està demanant el pla especial
	b) Afavorir la mobilitat en bici per arribar a l'escola.	Sí	Sí	Ja és possible. Tot i no haver-hi carril bici marcat, és possible amb certa comoditat.	Això no ha canviat des que va haver-hi eleccions i l'AMPA demanava feina en aquest sentit.
	c) Posar més papereres pel poble.	Sí	Sí	Ho anem fent.	Encara no n'hi ha suficients.
	d) Adequar l'espai d'entrada/sortida de l'escola per a les estones d'esbarjo i berenar.	?	?	Ja s'ha fet. Hem posat bancs seguint la sol·licitud de pressupostos participatius.	Complet en part. La dotació era de 4000€ i només s'han posat dos bancs, que no completen una zona d'esbarjo.
CDRL Vilamajor	a) Contractes per part dels ajuntaments ètics, socials i sostenibles.	Sí	Sí	Hem inclòs aquestes clàusules en les contractacions. Les podeu consultar al perfil del contractant.	No hem trobat bé com es concreta. El 2020 es va prorrogar el contracte d'energia amb Endesa en comptes de passar a cooperatives energètiques ètiques.
	b) Punt Lila gestionat per joves del poble.	Sí	Sí	Fet el 2019 durant la Festa Major.	Fet el 2019 durant la Festa Major.
	c) Deixar de celebrar el 12 d'octubre (Hispanitat) i celebrar l'1 d'octubre.	Sí	No	No	No
	d) No negar l'empadronament i facilitar les condicions d'arrelament a persones migrades.	Sí	Sí	Sí, sempre ho hem fet.	Complet
	e) Constitució de les Assemblees Generals de Veïns i dels Consells Populars de Vilamajor.	?	?	No	No

La planta del numero

LA BARDANA o REPALASSA- *Arctium Lappa*

★ Text: Valérie.

★ Il·lustracions: Fran.

A Sant Pere o a Sant Antoni no és necessari pujar fins a dalt de tot per a descobrir la diversitat del Montseny. A baix hi ha molts petits boscos, camins reals, corriols i petits rius.

N'hi ha prou amb caminar durant la frescor del final de la tarda o de bon matí, per observar una nova asteràcia gegant : la bardana, que pot créixer fins a 2 metres.

La planta és biennal, viu 2 anys. El primer any desenvolupa fulles gegantines i arrels profundes i mestres (axonomorfa) com les pastanagues. Les primeres fulles –basals– que tocant a terra son amples i llargues, verdes a dalt, blanques per sota, peludes i suaus al tacte. Emmagatzema reserves de nutrients pel creixement del segon any. D'aquesta manera, la tija puja alt, arrossegant els nutrients de les arrels, neixen flors de color rosa-púrpura, envoltats de cascos globosos plens de petits pèls punxeguts.

La planta floreix a principis d'estiu i, potser, tindrà llavors quan la veieu o ja serà tard. Però no us deixeu enganyar per aquesta asteràcia ! La seva flor amaga sorpreses.

Apropeu-vos-hi... En realitat, hi ha una multitud de flors, només que molt ajustades entre sí i disposades en capítol, protegits per aquest globus de puntes.

Ara entenem millor perquè les asteràcies també s'anomenen compostes (la camamilla, l'enciam o el gira-sols, també ho son compostes).

Quan les flors maduren i desapareixen, els fruits es beneficien de la protecció del "casc pungent", les puntes del qual es converteixen en ganxos rígids per aferrar-se a tot el que es mogui a prop. L'embolcall de les llavors va inspirar els inventors del velcro i fa viatjar las seves cries fora del territori d'origen. La bardana o « l'enganxacabells » s'enganxa on pugui, jerseis, cabells, pels d'animals. Així que si no haveu aconseguit veure la bardana, potser, l'heu ajudat a disseminar las seves llavors per tot arreu !

I qui s'ho hauria cregut? Aquesta planta es pot trobar al sotabosc de Vilamajor, a les vores del camí ral quan encara no ha estat segat o bé als prats. És una antiga hortalissa oblidada.

Tota la planta és comestible crua o cuita. Són sobretot les arrels que es mengen, les del primer any, més riques, més gustoses, dolces amb un gust que recorda la carxofa. Les llavors s'infusionen. Actualment són més populars a Orient. Al Japó, per exemple, es cultiva i consumeix localment.

A casa nostra, la bardana és coneguda des de l'Antiguitat. A l'Edat Mitjana, concretament a a finals del segle VIII, el seu cultiu era obligatori en tot l'imperi de Carlemany. Un decret real- el Caapitular de Villis-, ordena als monestir de tenir-la dins de les plantes medicinals. La bardana, en efecte, sembla tenir moltes virtuts : es diürètica i depurativa, desintoxicant recomanat pel fetge i el pàncreas, laxant (atenció efecte nyàmera = gas). També s'utilitzava per les afeccions cutànies (en cataplasma).

llavors de Bardana embolicades

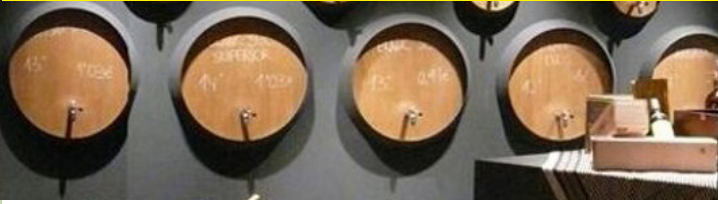

Ganxos de les flors

L'ENTREVISTA

★ Text: Antonio Vilches.

★ Fotografia: Twitter El Celler.

Des de la revista Vilaveu, feta per a les veïnes de Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor, entenem que cal donar suport al petit comerç, en ser part important del teixit social. Un poble amb comerç local, és un poble viu. Com a veïnes creiem que s'han de valorar aspectes més enllà de l'econòmic, com ara la proximitat, la comunitat i les relacions properes. Per això, iniciem una sèrie d'entrevistes al comerç local dels Vilamajor.

Ens trobem al Celler de Sant Antoni i parlem amb la Montse.

Explica'ns la història dels inicis del Celler. Qui el va fundar? Quin any?

Doncs l'inici és ben curiós, perquè va ser durant el dinar de festa major d'estiu d'aquí del poble. Estaven mons pares amb uns cosins seus de l'Empordà, d'Espolla, i van fer una juguesca. El cosí era el president de la cooperativa d'Espolla en aquells moments, i li va dir que no tenien nassos de muntar un celler en el garatge de casa. I, mira d'aquí va sorgir el repte! I, els meus pares, en Joan i l'Eulàlia, l'any 1983 van iniciar aquest projecte i, des de llavors fins ara.

Hi havia alguna altre bodega abans?

Sí, hi havia el celler d'en Jesús, que fins hi tot la meva germana, la Susi, hi havia treballat o hi estava treballant quan vam obrir, no ho recordo bé, i després va ser la bodega.

On éreu abans?

Abans ens érem al costat a l'Avinguda Catalunya, ara som al carrer Mossen Cinto, dues portes més avall del garatge de casa.

Quant fa?

Aquest estiu ha fet 14 anys que som aquí. El vam inaugurar un 31 d'agost.

Quina preparació o coneixements tens de sommelier?

Els principis són totalment autodidactes. Sobretot el que vaig fer és escoltar, visitar cellers, tastar. I després vaig fer 2 anys de sommelieria a Barcelona al CETT. En acabar la formació, sobretot, vaig tastar cellers i anar fent formació de les elaboracions, saber de nous cellers i ja està. Anar llegint i anar tastant.

He de dir que m'agrada molt la decoració del local. Qui va fer el disseny/decoració?

El Celler el vam comprar sobre plànols. El projecte de disseny el van fer uns amics d'en Llorenç, el meu germà, que tenen un despatx d'arquitectura i interiorisme, i es diuen Marta Coll i en Frederic Portes. Ens va agradar molt. Juntament amb en Llorenç, que té molt bon gust, ens vam decidir. Realment està molt xulu, perquè és un contrast entre l'antic, amb la part frontal de les botes que teniem abans -que ara ja son dipòsits d'acer- i el projecte més novedós o més modern de la prestatgeria.

Heu pensat fer una vinateria?

Sí, és un projecte que és allà latent i amb el que no ens acabem de decidir. Quan ho teníem més encarrilat va arribar la pandèmia. Ara ho tenim totalment aturat. El que fem són els tastos per donar a conèixer producte i res més.

Com heu viscut la pandèmia?

Com per a tothom, ha sigut dur. Per sort, tema salut ha anat bé. Tot i que psicològicament ha generat patiment i econòmicament ha sigut difícil de gestionar. Però aquí estem i continuarem!

Dona'ns motius, als veïns per venir a comprar al celler. Bàsicament que és comerç local, és fer veïnatge. Que us podem assessorar i compartir les emocions i experiències que tinc i tenim amb el vi. I fidelitzar i, fins i tot, fer amistat amb els clients. Bàsicament, fer poble.

Moltes gràcies, Montse, per atendre'ns i per ser punt de distribució de la revista VilaVeü

«Visca la terra! Morin els traïdors!»

★ Text: Higini Herrero

📷 Fotografia: Arxiu Municipal de Sant Pere de Vilamajor

Al llarg de la història, les zones rurals poden veure passar desenes d'anys sense que hi hagi canvis, seguint tradicions sota la màxima «sempre s'ha fet així». Masies centenàries es mantenen impertèrrites veient passar hereus, fills, nets, besnets i rebesnets d'hereus, mentre tot s'ha mantingut inamovible en un cicle vital continu i inalterable. El Vilamajor dels rebesnets era el mateix Vilamajor dels rebesavis.

Però, a vegades, hi ha moments de canvi en què tot es precipita. Llavors, el Vilamajor dels fills passa a ser molt diferent del dels pares. Són temps de revolta i, a Vilamajor, fa 333 anys, en va començar una!

Som al Vilamajor de la dècada dels anys vuitanta del segle XVII. A l'ambient es respira una calma tensa, la proverbial calma abans de la tempesta. Els tres pilars bàsics que fan que una comunitat estigui tranquil·la i pròspera s'estan esfondrant lentament: la seguretat personal, l'alimentació de la família i la salvació de l'ànima.

Déu sembla no estar content. Una plaga de llagostes ha arrasat els camps i ha portat la fam a la contrada. Tot i que ja fa temps que es poden fer misses a la nova església, s'acceleren les eternes obres del temple (ja fa cent anys que van començar) i encara queden capelles per acabar. Rafael Derrocada compra a l'Acadèmia de l'Angèlic Sant Tomàs d'Aquino un valuós retaule que es trobava a la capella de Santa Caterina, màrtir de Barcelona. L'objectiu és col·locar-lo a la capella de Sant Marçal de la nova església de Sant Pere. També s'ha desmuntat la muralla de la riera del castell de Vilamajor per aconseguir pedra suficient per pavimentar la pujada de l'església i construir un nou pont que permeti el transport dels difunts cap al cementiri sense el trasbals d'haver de baixar i pujar pel costerut corriol i sortejar els taulons que travessen la riera. També s'arranja la «plaça Reial», nom que rebia l'actual «plaça de l'església». Paral·lelament, Joan Samon està acabant les obres de la nova esglesiola de Santa Susanna per encabir-hi més feligresos.

El rei Carles II ha declarat la guerra a França. Malgrat que en aquests moments no hi ha cap batalla,

les tropes castellanques estan ocupant tot Catalunya davant la possibilitat que les tropes franceses decidixin entrar. Els pagesos estan obligats a allotjar els soldats a casa seva i a donar-los aliment, mentre que els prohoms locals més privilegiats n'estan exempts. A més a més, la Universitat de Vilamajor (el que entendríem com l'ajuntament) està obligada a pagar una espècie de manutenció per a la cavalleria i despeses per al trànsit dels comandaments i soldats pel municipi. Es calcula que a tot Catalunya hi havia uns tres mil cavalls. Mantenir-los costava dues-centes mil lliures anuals, dues-centes de les quals corresponien a Vilamajor. També s'ha de garantir enviaments constants de palla a Mataró per als cavalls dels soldats; una palla gairebé inexistent als pellers i graners de Vilamajor.

La situació econòmica de la Universitat de Vilamajor és crítica. L'any 1688, els jurats (el que entendríem com a regidors), reunits a la sagristia (el que ara seria la casa de la Vila), adverteixen que, per manca de diners, no es pot pagar al mestre i que la canalla no pot anar a l'escola.

Antonio Espino, en el seu llibre *Catalunya durante el reinado de Carlos II: política y guerra en la frontera catalana, 1679-1697* (pàg. 82-83, Monografies/Manuscrits, vol. 5, UAB, 1999), ens explica que, per reduir la sagnia econòmica del manteniment dels soldats, els jurats de Vilamajor van reclamar una rebaixa, tenint en compte que el cost de manutenció per soldat exigit pel capità era més alt que l'estipulat pel rei. Aquesta gestió no va agradar al comandament militar que, veient-se obligat a abaixar-ne el cost, no va trigar en reaccionar, amenaçant amb desviar totes les tropes per Vilamajor perquè el cost de manteniment a càrrec de la Universitat es disparés amb l'augment de soldats allotjats al poble.

1 ESPINO, A. «Catalunya durante el reinado de Carlos II: política y guerra en la frontera catalana, 1679-1697» Pàg. 82-83, Monografies/Manuscrits, vol. 5, UAB, 1999.

Enmig d'aquest desassossec espiritual, amb gana, crisi econòmica i un munt de militars sense feina, avorrits i creant problemes als vilatans, l'ambient es va anar tensant, fins que el 5 d'abril de 1688, un soldat es va enfrontar violentament amb l'amo que l'allotjava: un pagès de Vilamajor, que no va poder aguantar més i la cosa va esclatar, encara que no hi va haver cap víctima mortal. Aquest incident va ser la gota que va fer vessar el got i els pagesos es van revoltar.

Segons Jaume Dantí a «La revolta dels Gorretes a Catalunya (1687-1689)», Estudis d'història agrària², el virrei, comte de Melgar, en una carta al Consell d'Aragó, alertava que els pagesos de Vilamajor començaven a cometre abusos, començant primer per voler cremar el mas Derrocada perquè, al tenir fur militar, estava exempta de contribuir amb el manteniment de les tropes.

La notícia es va estendre com la pólvora i va arribar a Centelles, on, l'any anterior, ja s'havia sufocat una revolta semblant. Els pagesos, amb eines de tall, gorres i barretines, es van anar agrupant en direcció a Barcelona, passant per diverses poblacions i fent aixecaments contra les autoritats reials, judicials i militars. Primer eren pocs centenars, però s'hi van afegir més i més pagesos, fins que van arribar a ser milers els que avançaven cap a la capital sota el

crit de «Visca la terra! Morin els traïdors!». Aquella munió de pagesos fou coneguda com «la Revolta dels Gorretes» o «dels Barretinaires», en al·lusió a la seva indumentària.

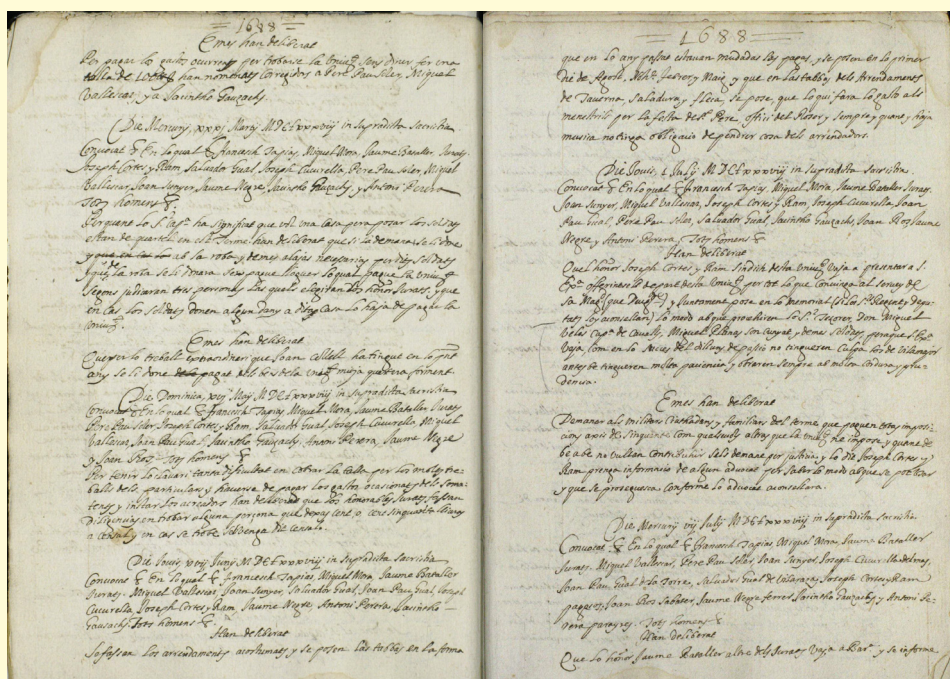
El 9 d'abril, el Consell de Cent ja advertia uns sis mil pagesos a les portes de la ciutat de Barcelona que ocupaven des del Pla de Sant Andreu fins a l'Hospitalet. En pocs dies, s'anaven congregant més i més pagesos, arribant a superar els deu mil.

La Catalunya pagesa es revoltava! Les notícies van arribar ràpidament a Madrid, des d'on es va mobilitzar l'exèrcit de les Castelles i València cap al Principat. Davant el rumor de la possible detenció dels jurats de Vilamajor, es va fer constar a les actes de la Universitat que el pagès revoltat havia tingut molta paciència amb el soldat i que sempre havia actuat amb bona conducta.

Antonio Espino, però, es pregunta com pot un incident sense víctimes entre un soldat castellà i un pagès de Vilamajor crear una revolta d'aquesta magnitud i planteja la possibilitat que al capdavant es tractés d'una estratègia per part dels francesos amb l'objectiu d'atiar el malestar entre la població i aprofitar-la amb finalitats militars.

Sigui com sigui, els nobles van veure com la situació s'estava descontrolant, mentre els pagesos, tossuts, demanaven abolir les contribucions al manteniment dels soldats i el perdó general. Finalment, el rei va accedir i va destituir el virrei, que va haver de tornar a Madrid totalment desprestigiats. Des de l'interior de la ciutat se sentia cridar els pagesos: «Visca el rei! Mori el mal govern!».

2 DANTÍ, J. «La revolta dels Gorretes a Catalunya (1687-1689)», Estudis d'història agrària, [en línia], 1979, Núm. 3, p. 92, <https://raco.cat/index.php/EHA/article/view/99584> [Consulta: 18-07-2021]

Imatges d'actes de la Universitat de Vilamajor del 1688, una del 31 de març i l'altra del 17 de juny.

Mayorías pétreas

★ Text: Jess

Era un momento extraño, muy extraño, la normalidad estaba contagiada y el aire temblaba en cada uno de sus instantes. Pero aun así lo recuerdo con toda claridad. Era a mediados del mes de marzo, uno de esos días en los que la mañana se despena con simplonería y legñosamente el día se despunta por entre los picos que nos daban cobijo a la vista de esta caseta mal construida. Insulsa y displicente con los humanos, más tarde, comprobamos que con los animales era acogedora y grata.

La noche había sido una noche cálida en la que el humano, se había embriagado de palabras aderezadas con una botella de plástico arrugada que portaba algo de sol macerado en barricas de robles galos. Siembargo los trozos de hielo que aún resistían al humo, ya que el fuego era pura ilusión, habían enturbiado el inicio de una accesión que pretendíamos fuera un acto de resistencia. Quizás era una simple negativa al intento de poner en nuestro cotidiano algo aun desconocido en aquel momento, pero que a día de hoy, con casi un año y medio de normalidad contagiada nos parecía pura ficción.

Llevamos años subiendo montañas, bajando pedreras polvorientas, bañándonos en ríos cristalinos y respirando aires sudados con olores a nuestros cuerpos extenuados. En más de una ocasión y siempre, hay un momento en el que como si fuéramos máquinas, necesitamos sincronizarnos. Estos momentos son siempre diversos y casi nunca se repiten, pero todos ellos tienen en común que previo a la sincronización de nuestros ritmos hay tensión. Más de uno vería roles diversos o liderazgos ocultos sin embargo yo siento que tan solo son acoples de un equipo que no pretende más que subir una montaña. Reír en las bajadas y fantasear con la dulzura de las pendientes.

En esta ocasión el hielo y el fuego convulsionaron ese momento y el humo desvaneció la atmósfera antes de ir a dormir en un lecho plomizo y duro.

Al alba, la nieve rascaba bajo los esquís en pendiente, la luz era dulce y las lomas heladas comenzaban a brillar.

—Pielés, palos, serretas, piolet, cantimploras, guantes y un termo, algo más para subir al una montaña?

— Si, quizás una conversa para calentar el músculo facial y acompañar el corazón que ya silbota alegre.

Las primeras horas de subida son mansas, los pies se deslizan y la mirada borbotea inquieta ante cualquier resalte, cualquier piedra que surja o cualquier rastro de vida que haya dejado una huella en la nieve.

—Sera un zorrillo, no un isart, al igual es una corneja que caminaba de espaldas, quien sabe?

Cuando pasan las horas la mirada comienza a trazar la subida hasta la cima que aún oculta ya se vislumbra, la nieve se acumula con la altura y la pesadez de la humedad en las botas nos recuerda un verano de buceo y escarpines.

Aun que la conversa verse sobre las cuestiones más de actualidad siempre hay un momento de intimidad que nos acerca a ser quienes somos, a mostrarnos más en la corta distancia, en ocasiones cuesta llegar incluso años a estos momentos.

Nuestras máximas preocupaciones en ese momento eran la ola de algo desconocido y el fascismo que ya se entreveía en los actores asiduos a los telediaros. Ecofascismo, ultraderecha, derecha blanqueada, centrofacha, socialdemofachismo.

Los lagos estaban helados y caminar por estos espacios planos son áreas de descanso con mesas, bancos y arbolado en veranos tórridos de autopista. Las pendientes contornean las orillas y las ventiscas acumulan grosores en algunas pequeñas isletas.

— un trozo de algo, no sé, chocolate eco del caro que nos “regalaron” en el súper?

— aún queda cacho, as visto la rimaya de lo que parece el tramo final de la cumbre? Habrá que dejar los esquís en algún lugar por allá clavados.

Ya nadábamos en la nieve blanda, algodonosa y sin consistencia cuando las rocas comenzaban a ser mayoría. Una mayoría pétrea, una mayoría impositiva una mayoría que no muestra lo que siente. Pizarras sueltas en verano que ahora se sujetan con el agua helada, canales pedregosas que son conos perfectos desembocando en el vacío.

Miradas que nos empujan a la arista que ya casi tocamos con los guantes húmedos. Gestos que nos comunican que sin conversaciones de intimidad en las subidas no sabríamos que en ocasiones abandonar a escasos metros de la cumbre es un acto de valentía mayor que conseguir un 360 sin confianza.

L'ESPai DE LES ENTITATS

Estrenem aquí un espai de columnes escrit per les pròpies entitats del poble per a donar veu als col·lectius en aquesta revista. Si voleu aparèixer en el proper número, contacteu amb nosaltres!

AMPA

L'Associació de Mares i Pares d'Alumnes, agrupa a mares, pares, familiars i tutor/es associades de l'alumnat de l'escola Joan Casas.

Quina és la seva missió? Com a entitat vinculada al poble de Sant Antoni el nostre principal objectiu és contribuir en l'educació integral de l'alumnat de l'escola, col·laborant amb els diversos sectors de la comunitat educativa.

Cada curs escolar gestionem les activitats extraescolars, el servei de menjador, la venda d'agendes i roba, i portem a terme algunes de les activitats que es fan durant el curs, com la festa de benvinguda del nou alumnat, la festa de fi de curs o les festes de Nadal, així com el cagatió o el muntatge de la carrossa per la cavalcada de Reis. Alhora, intentem aportar el possible dins del projecte interdisciplinari anual de l'escola, que aquest curs ha estat la «Vida a la Riera». Aquest curs escolar, volem destacar però, el projecte de transformació del pati, primerament iniciat pel grup de treball workteam, format per mestres i famílies. Ha començat a treballar amb aspectes de millora del pati i, seguidament, per la comissió de pati, que ha engegat les sessions de treball dirigides a tots els agents de la comunitat educativa i amb l'Ajuntament, per fer possible que aquest estiu tinguem un nou pati per a l'escola.

Estem satisfets d'haver pogut realitzar altre cop moltes de les activitats que portem curs rere curs participant amb il·lusió i motivació, i esperem el proper curs seguir aportant i contribuint a l'escola del poble.

Sindicat de Poble

Què estem fent al Bloc del Sindicat?

En primer lloc, com a Sindicat us volem agrair tot el suport i escalf que ens heu fet arribar els darrers mesos. Moltes gràcies!

Actualment, al Bloc del Sindicat (c/ Alfou, nº18) hi viuen 33 persones, 10 d'elles menors d'edat. Ja hem començat les negociacions amb la Sareb, el «banc dolent» i propietari oficial de l'edifici, per tal d'**aconseguir lloguers socials** per a totes les persones que hi viuen.

Més enllà de satisfer les necessitats d'habitatge, estem rehabilitant la planta baixa del Bloc del Sindicat amb l'objectiu d'oferir un **Espai Social** obert al veïnat de Vilamajor. Un cop l'espai estigui acabat, el podran fer servir associacions veïnals, col·lectius o entitats culturals del poble per realitzar les seves activitats.

Durant aquest curs inaugurarem una **aula d'idiomes**, tant pels més menuts com per a adults, que es sostindrà amb professorat voluntari que impartirà classes de català, castellà, àrab, etc. També hi haurà un **espai lúdic i una aula per a infants** perquè hi puguin jugar i fer els deures.

Al Bloc del Sindicat la convivència es regeix per valors com el respecte dins del bloc i amb la resta de veïnat, la tolerància, el diàleg com a forma de solucionar els conflictes, el suport mutu per fer front a les dificultats del dia a dia, etc. No acceptem actituds masclistes o violentes de cap tipus. Per a nosaltres és primordial la bona relació entre veïns, doncs entre d'altres coses en això consisteix «fer poble».

Entre totes construïm un Vilamajor més just i solidari.

Força Sindicat!

Viladones

L'any 2020 l'Associació Viladones, amb col·laboració amb els Ajuntaments de Sant Antoni i de Sant Pere de Vilamajor, va organitzar la primera edició del «Mes Lila», un mes ple d'activitats amb i per les dones, per tal de formar i donar visibilitat a temes rellevants i d'empoderament per a totes nosaltres, durant el mes de març. Malauradament, l'any passat degut a la crisi sociosanitària derivada de la Covid-19, no es van poder portar a terme les sessions organitzades, però l'edició d'enguany es va pensar, íntegrament, en format online.

Les activitats d'aquest any es van classificar en quatre grans temàtiques: esport, feminisme, salut i educació-cultura. Hi va haver activitats dirigides com, per exemple, sessions de ioga, pilates o crossfit; xerrades sobre sexualitat, apoderament i salut hormonal, entre d'altres; o col·loquis de temes varis com el paper de les dones en l'esport o l'efecte de la Covid-19 en l'embaràs, part i tele-treball. Les activitats van tenir lloc en dies i horaris diferents i totes estaven pensades per a incloure totes les franges d'edat. També es van decorar balcons i aparadors i es van il·luminar els edificis municipals amb color lila.

Viladones estem satisfetes amb el desenvolupament del mes Lila 2021. Valorem que es va aconseguir prou públic, malgrat ser un format online i tenint en compte el cansament de la població del darrer any. Us esperem el proper Mes Lila 2022. Salut i feminisme!

★ Text: Antonio Vilches

📷 Fotografía: Antonio Vilches

★ La tierra sigue girando y no nos podemos bajar. Sigue la pandemia, el burro se aburre, el animal sigue siendo mi amigo. El bebé sí que ha dado un cambio, está mejor. Los ocupas están ocupados. Como dije, después de tantos años casados, ya no sé qué decir: esposa, mujer pareja o entre otras cualidades personales máquina de reñir. Y es que ella y yo fuimos felices, luego me conoció...

★ Yo quiero ser sincero, pero mentiría menos si no me hiciera tantas preguntas, ¿no? Una gota que colmó el vaso: estábamos comiendo, le pedí la cuchara. No me contestó. Pensé, ¿estará enfadada? Es como si no me escuchara.

★ Creo que necesito ayuda profesional, en el buen sentido de la palabra. Fui al psicólogo, me pidió que le resumiera en dos palabras nuestra vida amorosa. -¿Nuestra qué? le contesté.

★ Y es que hay que hacer vida social, recuperar los encuentros con los amigos, los abrazos con Prudencia. Con la dichosa pandemia somos cada vez más independientes, quiero decir, individualistas. Por eso los jueves voy con los amigos a almorzar. Comemos, bebemos y bebemos como los peces en el río aquel que tú y yo y el amor que nació de los dos. Aquel agua tan fría y tu forma de nadar... Que tiempos! Como decía, que me voy por los cerros de Úbeda (ostras mi padre es de Sabiote, dicen de Sabiote" el que no es tonto es cipote" Es un pueblo cerca de Úbeda, Jaén) Como decía qué decía, los jueves almorzamos y bebemos. Ya de vuelta a casa, bastante tarde, leí un letrero "Se vende madre sin sentimientos" Que vergüenza de país, con la independencia esto no pasaría, pensé. Al día siguiente volví a pasar por el mismo lugar y reparé que ponía "Se vende madera, zinc y cemento" Que vergüenza! sentí.

★ Y es que me gustan los bares, aunque este feo decirlo "los animales tienen más conocimiento que algunas personas" como decía mi madre. Tengo que cambiar de valores y de vida. Estando en el Nit i Dia entró mi amigo alemán y me pregunto sobre el libro que estaba leyendo "La honradez y otros valores" ¿Dónde lo compraste? - Dijo.-No, lo robé, dije. Je je!!

★ Desde la redacción de esta revista me indican que tengo que incluir más texto, que me pagan para una pagina completa.

★ Es difícil hacer gracia cuando uno no es gracioso, que es lo que me pasa. Mi abuela me decía que era salao, ya intuía mi hipertensión. Salao sí, gracioso no. Siempre quise ser alguien en la vida, ahora me doy cuenta que tenía que ser más específico.

★ Voy hacer como el programa Polonia de TV3, "en capítulo anterior..." Total quién se va acordar de las historias anteriores, ni tan solo mi jefe.

★ Recuerdo la historia de la Pizze cuando un parroquiano le decía a otro: Donde se ponga una buena corrida que se quite el futbol. El otro le contesto: !Eso, eso y los toros! Y el día que mi hijo había hecho el partido de futbol de su vida. !Había marcado tres goles! Le pregunte por el resultado, me contesto: !Ajustado, perdimos por 2 a1!